

[Halvgaard]

hvis udvalgsarbejdet alene skal dreje sig om de 16-19-åriges uddannelse, fordi problemerne vedrørende de 16-19-åriges uddannelse hænger sammen med hele uddannelsessystemet. Derfor mener jeg, det havde været rarest, hvis der var mulighed for, at man kunne diskutere hele uddannelsessystemet på baggrund af de 16-19-åriges problemer.

Ebba Strange (SF):

Det er ikke meget at have 10 minutter til 3 sådanne forslag. Jeg skal derfor hæfte mig mest ved det forslag, som undervisningsministeren har fremsat.

Jeg kan sige ganske kort, at CDs forslag afviser vi fra SFs side. Vi mener, det er et forsøg på at genindføre realeksamen ad bagdøren, og det vil vi ikke være med til.

Men hensyn til venstres forslag skal jeg sige, at vi selvfølgelig på det skarpeste vender os imod punkt 11, der er et forsøg på at gribe ind over for de unge arbejdsløse muligheder. Vi mener, de unge arbejdsløse er den allerdårligst stillede gruppe, vi overhovedet har i dette samfund. De trænger til støtte og ikke til indgreb.

Vi kan ikke tilslutte os, at aldersgrænserne bliver nedsat, hvis man tænker på børnehaven- og socialrådgiveruddannelse og den slags uddannelser, og det vil jeg tro man gør. På den anden side glæder vil os også til debatten om, hvad det egentlig er, ministeren mener med det nye cirkulære om optagelse til børnehaveseminarierne, for vi kan være enige med venstre i, at der skal være plads til dem, der ikke har studentereksamen, på de uddannelser. Det mener vi nu også stadig væk der er, men vi vil godt være med til en drøftelse af det.

Vi kan støtte, at erhvervsuddannelserne spredes. Det står også i ministerens forslag.

Vi går imod mesterlærens bevarelse, men det tror jeg godt venstre ved efterhånden, det er sagt nogle gange. I det hele taget vil jeg godt sige, at alt det, jeg ikke når at få sagt ved denne lejlighed, det har jeg nok sagt før, for vi har jo diskuteret disse ting et par gange før. Vi har ikke skiftet standpunkt i socialistisk folkeparti.

Med hensyn til ministerens forslag kan SF tilslutte sig formålet. Det er smukt at garantere samtlige unge et tilbud om en ungdomsuddannelse. Det, vi så er spændte på, er,

hvordan vi skal gøre det, og hvordan vi skaber den ligeværdighed, som ministeren efterlyser, mellem de forskellige tilbud. Vi ved, at vi har et uddannelsessystem, der udskiller, og at udskillelsen i uddannelsessystemet foregår efter erhvervslivets behov, samt at den foregår efter nogle sociale skillelinjer. Sådant har det hele tiden været, og sådan er det stadig væk.

Vi havde fra SFs side gerne set et forslag om en samordnet ungdomsuddannelse for alle, men jeg ved, at den tidligere socialdemokratiske undervisningsminister to gange har prøvet at foreslå det uden held, så jeg kan sådan set godt forstå, hvad det er, der får den nuværende undervisningsminister til at prøve på en lidt anden måde.

Vi synes, en samordnet ungdomsuddannelse vil være det bedste, en uddannelse bygget op med et indhold, der var en koordination af praktisk og teoretisk arbejde, som byggede på nogle arbejdsmetoder, der fremmede elevernes selvstændighed, kritiske sans, kreativitet, en ungdomsuddannelse, der var adgangsgivende til alle videregående uddannelser, og en ungdomsuddannelse, som også var erhvervsforberedende. Vi er derfor glade for, at undervisningsministeren foreslår, at disse ungdomsuddannelser skal danne grundlag for videregående uddannelser.

Efter vores mening er det helt store problem med ungdomsuddannelserne det, vi har kaldt restgruppen. Det er et kedeligt udtryk, men det handler altså om den gruppe, der ingen uddannelse får efter den grundlæggende skoleuddannelse. Det er en gruppe, der stadig væk er på 20-25 pct. af en årgang. Det er alt for mange, til at jeg synes, ministeren kan tillade sig at rubricere dem som nogle, der ikke umiddelbart er motiverede, og over for hvem der skal gøres en ekstra indsats. Hvis det havde været en meget lille gruppe, kunne jeg have klaret den formulering, men det er en meget stor gruppe, og det er vel dem, der allermost trænger til uddannelse, uddannelse med mening i og med et indhold i, som kan optage dem.

Ministerens selv i sine bemærkninger inde på, at vi i denne gruppe har dobbelt så mange piger som drenge, og at vi har dem, der er mest arbejdsløshedstruede. Jeg tror ikke, deres problem kan klares med korte kursus af forskellig art, netop fordi de er så uddannelsestrængende, som de er.